

REGATUL MAROC

Suprafața: 446.550 km²

Împărțire administrativă: 16 regiuni economice, subdivizate în 37 provincii și 2 prefecturi urbane (Rabat și Casablanca).

Capitala: Rabat. Principalele orașe: Casablanca, Fès, Marrakech și Meknes (foste capitale imperiale), Tanger

Populația: 33.241 mii locuitori

Structura etnilor: arabi, diverse grupuri berbere și numeroase categorii mixte. Marocul prezintă cea mai mare diversitate a populației din lumea arabă, ca urmare a particularităților sale istorice.

Religia: Islamul este religie de stat. Musulmani (98,7%, în principal *suniți de rit malekit*), evreii și creștinii.

Moneda: Dirhamul marocan (1 euro = 11 dirhami).

Limba oficială: araba și tamazigha (40% din populație) Se vorbește fără a avea statutul de limbă oficială: franceza (pe scară largă) și spaniola (în nord) și alte dialecte berbere.

Ziua națională: 30 iulie (aniversarea accederii la tron a Regelui Mohammed VI, 1999)

Formă de guvernământ: monarhie ereditară, constituțională și parlamentară

Situația internă

În Maroc, regat condus pe parcursul a nouă secole de mai multe dinastii, expansiunea și rivalitatea puterilor europene au generat crize succesive care, la începutul secolului XX, au condus la apariția a trei zone de influență: un protectorat francez, unul spaniol și o zonă internațională (portul Tanger).

După 1945, dezvoltarea mișcării de eliberare și emancipare națională anticolonială, a determinat Franța să accepte în 1955, revenirea în Maroc a sultanului Mohammed V (după un exil impus în Madagascar) și în 1956, restaurarea deplinei independențe de stat, sub forma sa modernă: Regatul Maroc.

Începând cu anul 1961, până în 1999, Hassan al II-Lea a fost rege al Marocului. Sub conducerea sa, Marocul a devenit un partener important al cooperării României cu lumea arabă. A fost un tactician formidabil, strateg și reconciliant între Vest și Est, între multele etnii și confesiuni religioase existente în regat, un exemplu pentru susținerea acestei afirmații fiind evenimentul din august 1985, când la invitația Sa, Pontiful Ioan Paul al II-lea a vizitat Marocul, adresându-se de pe cel mai mare stadion din Casa Blanca unui auditoriu format din peste 80.000 de tineri marocani.

Regele Marocului, Hassan al II-lea a lăsat la moartea sa în 1999, un regat structurat și unit. Mohammed al VI-lea este actualul rege al Marocului și i-a succedat tatălui său în iulie 1999. Promovând o politică internă mai relaxată, monarhul Mohammed VI a reușit să evite efectele directe ale „primăverii arabe” printr-o serie de reforme și relaxări economico-sociale și printr-o deschidere controlată față de formațiunile și curentele islamiste politice din regat. Cu toate acestea, reverberații ale jihadismului qaidist din zona sahariană s-au făcut simțite sporadic prin acțiuni și atentate violente, fără însă, a influența semnificativ starea de securitate și stabilitate internă.

Relațiile diplomatice cu România

Relațiile diplomatice dintre România și Regatul Maroc au fost stabilite la 20 februarie 1962.

România a deschis ambasada la Rabat la 20 august 1962 și a numit ambasador rezident în anul 1969.

Ambasador extraordinar și plenipotențiar al Marocului în România, cu reședința la Belgrad, a fost acreditat la 30 iunie 1969 iar la 30 iunie 1971 a fost deschisă Ambasada Regatului Maroc la București.

De la aceste date ambasadele celor 2 țări funcționează neîntrerupt.

Comunitatea românească în Maroc este estimată la circa 500 rezidenți români din care circa 200 sunt tinere căsătorite (înainte de 1990), aproximativ 80 cooperanți (în principal în învățământul tehnic) pe bază de contract, iar circa 150 rezidenți pe cont propriu.

Bibliografie:

- www.mae.ro
- *Istoria relațiilor diplomatice româno-arabe*, autor Emanuel Peterliceanu -Editura Proema, 2014